



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 351/2023-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Košice I (teraz Mestský súd Košice) sp. zn. 7 T 34/2020 z 15. februára 2023 a uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4 Tos 16/2023 z 8. marca 2023 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 19. apríla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutiami všeobecných súdov označenými v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje uvedené rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) na ďalšie konanie. Súčasne ústavnému súdu oznamuje, že v konaní ho zastupuje na základe opatrenia okresného súdu sp. zn. 7P 34/2020 z 24. septembra 2020 [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], advokát, konateľ spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktoré k ústavnej sťažnosti aj pripojil.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 11. januára 2023 námietku zaujatosti proti sudcovi okresného súdu JUDr. Jánovi Poprockému, ktorý je zákonným sudcom sťažovateľa v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 7 T 34/2020. Poukázal na to, že v jeho prípade nie je vec prejednávaná nezávislým a nestranným súdom, pretože je opakovane predvolávaný na výsluchy na orgány činné v trestnom konaní v súvislosti s protiprávnym konaním niektorých sudcov okresného súdu, medzi ktorými je aj menovaný sudca. Podľa dostupných informácií sťažovateľa,

ktoré mu boli anonymne oznámené od občanov Humenného listinnou zásielkou, zneužil tento sudca svoju právomoc a maril spravodlivosť, keď nezákonne poskytol z trestného spisu interné informácie, a to v rozsahu mien a priezvisk poškodených vrátane ich adries pobytu a dátumov narodenia tretím osobám, a to členom organizovanej zločineckej skupiny falšovateľov testamentov, pre účely nezákonného obohatenia sa na škodu cudzieho majetku, legalizácie sfalšovaného testamentu, marenia spravodlivosti v súvislosti s dedičským konaním po nebohej družke sťažovateľa [REDAKOVANÉ], a to s cieľom získania prospechu z dedičstva na jeho úkor. Podľa názoru sťažovateľa nemožno považovať menovaného sudcu za nestranného a nezaujatého, objektívneho a nezávislého, keď tento sudca sa mal dopustiť uvedeného konania smerujúceho k ukračovaniu práv sťažovateľa.

3. O podanej námietke zaujatosti okresný súd rozhodol uznesením z 15. februára 2023 tak, že samosudca JUDr. Ján Poprocký nie je vylúčený z vykonávania úkonov v trestnej veci sťažovateľa vedenej pod sp. zn. 7 T 34/2020.

4. Samosudca konštatoval: *«Nemám vedomosť o žiadnom dedičskom konaní, ak tak len z písomných podaní obžalovaného, vylučujem a považujem ako nezmysel nejakú „spoluprácu so zločineckou skupinou podľa občanov Humenného“, nemám vedomosť o nejakom vyšetrovaní, ktoré sa proti mne vedie zo strany polície, či inej osoby z okresného súdu. Ide podľa mňa o zavádzajúce tvrdenia obžalovaného. Obžalovaný podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela z OS Košice I..., v predmetnej veci som sa už v minulosti vyjadroval k tzv. generálnej námietke... a pokiaľ sa týka môjho vylúčenia z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej veci, o tom t. č. bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4 NTo 2/2022 z 26.1.2022 (č. l. 1021), že nie som vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej veci a vec nebola odňatá OS... ako sa dožadoval obžalovaný, vzhľadom k tomu OS... nebude rozhodovať v zmysle § 32 ods. 3 Tr. poriadku. Mimo to upozorňujem na „generálnu námietku“ - opakovanú, o ktorej... ako je vyššie uvedené bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach, ktorú obžalovaný zopakoval... Osobne sa necítim byť nateraz zaujatý, v prípade ďalšieho osočovania mojej osoby do budúcnosti podniknem právne kroky zodpovedajúce konaniu obžalovaného.»*

5. Proti uzneseniu samosudcu okresného súdu podal sťažovateľ 22. februára 2023 sťažnosť, v zmysle ktorej poukázal na nezákonnosť napadnutého uznesenia, *«poukázal na to, že v inom konaní pod sp. zn.: 42 C 77/2018 mali byť prezentované zo strany právneho zástupcu protistrany. [REDAKOVANÉ], informácie zo súdneho spisu z konania vedeného pod sp. zn.: 7T 34/2020, ktoré mu mal prístupniť dať menovaný sudca. Avšak v súdnom spise 7 T 34/2020 nie je záznam o nazretí do súdneho spisu zo strany [REDAKOVANÉ], preto nie je zjavné, či boli tieto informácie získané zákonným spôsobom. Súčasne poukázal na nezákonný postup JUDr. Melicherčíkovej, sudkyne okresného súdu, ktorá prejednávala konanie vedené pod sp. zn.: 22 D 446/2017, z ktorého súdneho spisu boli podľa názoru sťažovateľa nezákonným spôsobom „zlikvidované“ dokumenty, a to za účelom poškodenia záujmov sťažovateľa.»*

6. Krajský súd napadnutým uznesením sťažnosť sťažovateľa zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože po oboznámení sa s obsahom spisu senát krajského súdu nezistil subjektívne ani objektívne okolnosti, ktoré by mali viesť k vylúčeniu sudcu JUDr. Jána Poprockého z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci.

## **II. Argumentácia sťažovateľa**

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru všeobecnými súdmi v prvostupňovom a sťažnostnom konaní o vznesenej námietke zaujatosti proti sudcovi okresného súdu. Napadnuté uznesenie okresného súdu je založené iba na subjektívnych názoroch samosudcu, pričom žiadnym relevantným spôsobom sa nevysporiadava s argumentáciou sťažovateľa. Rovnako aj napadnuté uznesenie krajského súdu je v zmysle jeho odôvodnenia nepreskúmateľné, pretože obsahuje len duplicitne názor samosudcu, pričom však ani okresný súd a tiež krajský súd sa žiadnym ani len v časti relevantným spôsobom nevysporiadali s námietkami sťažovateľa, žiadnym spôsobom nebolo skúmané konanie samosudcu vo vzťahu k sťažovateľovi a ním popísaného konania.

## **III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

### **III.1. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým uznesením okresného súdu vydaným samosudcom okresného súdu:**

8. Vo vzťahu k namietanému porušeniu označených práv uznesením okresného súdu ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, obsahom ktorého je pravidlo, že sťažovateľ má právo domáhať sa ochrany základného práva pred ústavným súdom iba v prípade, ak mu túto ochranu nemôže poskytnúť iný súd. Právnu ochranu označených práv v súvislosti s uplatnenou námietkou zaujatosti voči samosudcovi však mal právomoc poskytnúť krajský súd konajúci o riadnom opravnom prostriedku (sťažnosti) proti uzneseniu okresného súdu. Právo podať sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu sťažovateľ aj využil a napadnuté uznesenie bolo predmetom súdneho prieskumu pred krajským súdom. Pre rozhodnutie ústavného súdu je podstatné, že existoval „iný súd“, na ktorý poukazuje čl. 127 ods. 1 ústavy.

9. Na základe uvedeného ústavný súd v tejto časti konštatuje nedostatok svojej právomoci na prerokovanie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

### **III.2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým uznesením krajského súdu:**

10. V súvislosti s namietaným porušením označených práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru z ústavného hľadiska prichádzalo do úvahy len preskúmanie postupu a rozhodnutia krajského súdu (obdobne III. ÚS 135/04, IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05).

11. K tomu ústavný súd poznamenáva, že nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov a nie je zásadne ani oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležité zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa vymedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie

a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01, III. ÚS 268/05).

12. Obsahom práva na prerokovanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu oprávnených osôb a vylúčiť nimi označeného sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prerokovanie veci nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97).

13. Dôvodom na vylúčenie sudcu z vykonávania úkonov trestného konania podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku sú dôvodné pochybnosti o nezaujatosti sudcu pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

14. Podľa judikatúry všeobecných súdov sa pomerom orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Trestného poriadku rozumie taký vzťah k niektorej z uvedených osôb, ktorý môže vyvolať vo verejnosti pochybnosti o nezaujatosti orgánu trestného konania práve pre tento vzťah. Môže ísť o vzťah príbuzenský, priateľský, ale aj o vzťah negatívneho charakteru vyplývajúci napr. z toho, že medzi úradnou osobou a niektorou z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Trestného poriadku došlo k sporom a pod.

15. Po preskúmaní napadnutého uznesenia krajského súdu ústavný súd je toho názoru, že z hľadiska jeho obsahu je jasné a zrozumiteľné, a teda aj ústavne udržateľné. Nemožno ho kvalifikovať ako arbitrárne, resp. ignorujúce zásadné okolnosti prípadu. Na tom nemôžu nič meniť ani sťažovateľom uvedené námietky (pozri bod 5 tohto uznesenia), na ktoré nedal krajský súd priame odpovede, pretože na riešenie týchto podozrení sťažovateľa z prípadnej trestnej činnosti niektorých sudcov všeobecných súdov, ako aj advokátov či notárov sú určené práve orgány činné v trestnom konaní, na ktoré sa aj obrátil, nie ústavný súd ako nezávislý orgán ochrany ústavnosti.

16. V okolnostiach danej veci sťažovateľ (už opakovane) nepreukázal žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by v správaní namietaného sudcu indikovali pochybnosti o jeho nestrannosti alebo zmenu jeho správania voči sťažovateľovi v trestnom konaní vedenom proti nemu. Ani podanie trestného oznámenia proti sudcom nie je dostatočným dôvodom na záver o ich predpojatosti a sťažnosti tvrdiace opak boli spravidla odmietnuté (napríklad II. ÚS 79/09, IV. ÚS 383/09, III. ÚS 396/2011).

17. Keďže ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

18. *Obiter dictum* ústavný súd uvádza, že ústavná sťažnosť tiež nespĺňala náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde, pretože právny zástupca sťažovateľa k návrhu na začatie konania nepredložil kvalifikované plnomocenstvo na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, ako to predpokladá zákon o ústavnom súde v § 43 ods. 3 (na zastupovanie v tomto konaní nemožno v žiadnom prípade akceptovať opatrenie okresného súdu, ktoré pripojil sťažovateľ

k návrhu, pozn.), v dôsledku čoho by ústavná sťažnosť mala byť odmietnutá aj podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 27. júna 2023**

**Luboš Szigeti**  
**predseda senátu**